

№12
(114)

Борімося за справедливість! Викриваймо зло - переможемо!

Вісник

15-30
ЛИПНЯ
2008 р.

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, юридичні консультації

МАЛОЗАХИЩЕНІХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

СУД, ПРОКУРОР – ТЕРОР І МІЛІЦІЯ – РЕПРЕСІЇ: ХВОРОБА, ЩО НЕ ЛІКУЄТЬСЯ МОВЧАННЯМ

В багатьох ЗМІ, органами державної влади і на телебаченні розкручується інформація, наче довіра до прокуратури, до міліції і до суду у населення зростає в зв'язку із збільшенням кількості звернень громадян до вищевказаних органів. Звичайно, на людину радянських «порядків», збільшення кількості звернень складає враження. Для того ж, хто хоч щось розуміється в демократії, верховенстві права, той бачить, що це ніщо інше, як наслідок відсутності на місцевому і державному рівнях дії верховенства закону для правоохоронників. І є над очевидним те, що навпаки, безчинства, які вчиняють вказані органи, набрали в Україні вигляд нового, з радянським відтінком, терору. Бо в час, коли Європа змушує Україну заявляти, про право, правду, справедливість, але їх насправді нема, людям нічого не залишається, як їхати до генерального прокурора, до Президента, до уповноваженого з прав людини, щоб там спробувати знайти законність і правду, але там наштуквують на таких самих, лиш більш грамотних, а від того ще гірших кривдників злочинних посадовців в обладунках державного службовця. Якщо особа цього не зрозуміє з першого разу, то пройде не багато часу і вона зустріне свою скаргу, з якою їздила у того, на кого скаржилася. А це не покращує думку про прокуратуру і про міліцію, а навпаки, народ український знову живе, як під османським, польським, німецьким чи російським, чи ще якимось, але не своїм, царем, справді людської держави.

Сьогодні настає вже час, коли нема жодної сім'ї в Україні, де не були би піддані прокурорському - міліцейському і судовому незаконному безчинству. Багато хто втратили внаслідок таких дій (бездіяльності) своїх близьких. І жертв, за період незалежної України, певне вже сягає мільйони. Мільйони скалічених доль, їхніх родин, близьких, внаслідок вищевказаних дій в Україні за роки незалежності, вже не збагнуть і не зрозуміють позитив справжньої демократії.

Приклад ганебної діяльності прокурорсько - міліцейських органів Славуцького району до колишнього керівника ПОП (приватно орендне підприємство) ім. Михайлова с. Марачівка Мороза Михайла Євгеновича і його сім'ї.

Кого й чого хвилює майно спілки

На базі колишнього колгоспу ім. 21 з'їзду КПРС у 1991 році в червні місяці утворилося три господарства: колгосп «МИР» с. Іванівка, колгосп «ПОЛІССЯ» с. Жуків, колгосп ім. Михайлова с. Марачівка. Тоді ж жителі с. Марачівка неодноразово приїздили в село Крупець (Мазур І.С., Буденчук О., Мазур В., Буденчук С. та інші) з проханням до Мороза Михайла Євгеновича, який на той час працював головою Крупецької с/ради, щоб він дав згоду бути головою колгоспу. Мороз М.Є., колись працював в тих селах, знав там людей і люди його знали, довіряли, а тому погодився і 6 червня 1991 року був обраний головою спочатку колгоспу, а після колгосп перейменували в ССВ (спілка селянських виробників) так саме ім. Михайлова.

Першими кроками управління була побудова доріг по всьому селі та господарству, як основної тодішньої проблеми сіл, бо під час дощів в селі не можливо було проїхати навіть підводою. За 1991-1995 роки роботи також

було закуплено більше 20 одиниць різної с/г техніки, збільшив обсяги виробництва продукції тваринництва і рослинництва.

Під час Кравчуко-Кучмівських реформ у 1998 році, на район прийшов указ щодо організації масової приватизації. Тож ПОП ім. Михайлова створене правонаступником ССВ ім. Михайлова на умовах взяття на себе усіх боргів ССВ. І район, і населення знову довірили очолити підприємство Морозу Михайлу Євгеновичу. Таких ПОП чи ТОВ по району, і по всій Україні, створювали повсюдно за вказівкою з вище, ще не розуміючи для чого це робиться і як воно робиться. Як скрізь, так і майно цього ССВ було розпайоване між селянами і передане у 2001 році в оренду ПОП ім. Михайлова (тобто в оренду підприємцю Морозу) на суму 570 тисяч гривень терміном на 7 років, згідно умов відповідного Указу Президента України. В тому ж числі в оренду підприємцю Морозу передані розпайовані трактори, будівлі, свині, коні, корови... За період роботи вже приватного господарства також побудовано чимало (вже найманими працівниками, за кошти підприємства підприємця Мороза): добував телятник на 250 голів для безпривязної відгодівлі, добував комору для зберігання насіння, заасфальтував площадку на зерно, проклав дороги по фермі з плит, обгородив господарство плитами, збудував тракторну майстерню тощо.

У 2003 році, в зв'язку з складними кліматично погодними умовами, не було заготовлено необхідної кількості кормів, а це загрожувало загибелі тварин, в кінцевому рахунку невплатою людям за паї. На страховку розраховувати не приходялося, бо її нікому не платили, хоч стихійне лихо відсутність кормів, було у більшості господарств. Тому члени комісії пайовиків зібрали засідання комісії спілки, на якій було вирішено, що витрачені Морозом кошти ПОП (якими він міг згідно закону керуватися лише за згодою з пайовиками) на відгодівлю та на утримання пайової худоби (свині, ВРХ, коні), щоб попередити збитки від згину худоби для ПОП ім. Михайлова, і цим вберегти платоспроможність підприємства пайовикам, видати селянам членам спілки вищевказану худобу заробітною платою, а на місце розданої селянам-пайовикам худоби, передати майном підприємства в пайовий фонд, щоб сума його не зменшилась. Про рішення комісії було повідомлено сільгоспуправління (про це зазначено в звітах). Виплати в зарплату виключно членам спілки більше 100 голів ВРХ, свиней 100 голів, коней 27 голів. Голова спілки селян - співвласників с. Марачівка Палій Василь, взяв три голови ВРХ, коня і тоді не скаржився. Теж саме взяли і інші власники, вони й тепер за цим не шкодують, бо бачать, що в інших селах це все пропало або «десь зникло».

В 2007 році 5 лютого, в зв'язку із закінченням строку оренди – користування майном пайового фонду селян, ПОП ім. Михайлова передало в спілку пайовий фонд і збільшило тим самим розмір пайового фонду пайовикам села (за 7 років користування на 200 тисяч гривень). Тобто на сьогодні пайовий фонд складає 761 тисяча гривень. Збільшення пайового фонду не було в жодному іншому господарстві району. Наявність всього цього майна і є ос-

новною причиною нападу прокуратурою на Мороза М.Є. На сьогодні ринкова вартість цього майна вже складає більше 1000 000,0 гривень.

15 червня 2007 року о 8 годині ранку без будь-якого попередження на Мороза М.Є. група працівників міліції, на чолі з працівником міліції Остапчуком, здійснила напад з метою примусового приводу в прокуратуру. Внаслідок такого нападу Мороз М.Є. опинився в лікарні з інфарктом через 3 місяці, 8 серпня 2007 року, цей примусовий привод був визнаний Славуцьким міськрайонним судом незаконним і скасований. Але це було пізніше. В лікарню ж Мороз попав в той же день 15 червня. Прокуратура з цим не змирлася декілька раз намагалася атакувати лікарню, не звертаючи уваги на застереження лікаря, що ж може й вмерти, а відповідати, хто буде. Навіть була спроба винести з чорного ходу його.

Другого липня слідчий прокуратури Тукуреев В.В. разом з прокурором Мушинським Славуцької міськрайонної прокуратури та за підтримки (третього липня) судді Воробченко подали і оголосили в розшук Мороза М.Є., добре знаючи, що він знаходився на лікуванні в обласній лікарні в **кардіологічному центрі**. Внаслідок таких «правоохоронних» дій Мороз М.Є. став інвалідом 2 групи. Працівники міліції разом з прокуратурою спланували дії, щодо нового нападу на Мороза М.Є. і 15 жовтня 2007 року біля 18 години вечора на Мороза М.Є. напали на подвір'ї його помешкання. Коли він порався біля худоби, п'ятеро працівників міліції застосовуючи удари в різні частини тіла скрутили руки йому і тягли до машини, також побили тяжко його дружину Мороз Н.М., бо вона вимагала пояснити, що відбувається, кликала людей на допомогу. Судову медичну експертизу про побиття дружини Мороз Нілі Миколаївни, на законну вимогу побитої «правоохоронниками», і до сьогодні прокурор Кудла так і не надав. А в постанові про відмову в порушенні кримінальної справи проти осіб, які вчинили розбій щодо сім'ї Мороза М.Є., прокурор Кудла і працівник-посадовець обласної прокуратури Щур вказали, що побиття Мороз Н.М. і Мороз М.Є. є правильним, і що його застосували в межах закону. При цьому не вказали, як цього вимагає закон, того, чому вони не беруть до уваги чітко вказаного у скаргі, що в постанові про передачу до суду, до Мороза М.Є. не було застосовано запобіжний захід у вигляді затримання чи арешту під час порушення кримінальної справи, а тому винесення постанови суддею Воробченко про взяття третього липня під варту є безпідставним і має всі ознаки тяжкого злочину, як і незаконний розшук, котрий винесено прокурором під час лікування Мороза М.Є., про що прокуратура була вчасно і належно у відповідності з законом повідомлена.

16 жовтня 2007 року в ізоляторі тимчасового утримання внаслідок психічних потрясінь і переохолодження стався стрес, до Мороза М.Є. викликали швидку допомогу, та терапевт і міліція відмовили надати ліки від болю в серці. Такі дії мають всі ознаки тортур і мордування, мета яких зламати Мороза М.Є., щоб відмовився оскаржувати незаконні дії прокурора, та щоб залякати його сім'ю можливістю загубити життя Морозу в ізоляторі. Так, Мороз

Михайло не виключає навіть вбивство, про що готовий доводити в суді. Та Бог є на світі! 17 жовтня 2007 року Славуцьким міськрайонним судом визнано арешт незаконним і скасовано. Також визнано, що Мороз М.Є. жодним чином не порушував порядку про виклик до прокуратури повісткою. Власне ніякого виклику насправді, на початку порушення справи, і не було. Після незаконного арешту Мороз М.Є. знову дві неділі лікував серце в лікарні.

Під час розгляду кримінальної справи по суті, в суді, встановлено, що протоколи допиту свідків підроблені, свідки вказали ким і як. Встановлено також, що товарознавчу кримінальну експертизу провели не судові експерти. Встановлено відсутність в діях Мороза М.Є. ознак підробки податкових документів і легалізації коштів, яку йому приписали «правоохоронці». Встановлено, що є в наявності відповідна сума майна, на дату передавання в пайовий фонд, і що кількість майна вказано точно. Як же це «злочинність» приписали «правоохоронці», за яким правом, за яким законом? Також встановлено підробку прокуратурою даних, щодо кількості основних засобів. Так не написано, що то підроблено прокуратурою, але факт такий. В справі взагалі відсутні будь-які заяви чи скарги в порядку ст.97 КПК України від пайовиків і доручення пайовики нікому не давали, щоб хтось звертався від їхнього імені до прокурора. Встановлений незаконний рейдерський захват бухгалтерії підприємства ПОП ім. Михайлова прокуратурою і недопуск Мороза М.Є. до підприємства для виконання функцій господарської діяльності, також встановлено незаконне вилучення документації, тобто, написано, що все це зроблено протиправно без постанови суду, яка вимагає у таких випадках ст.190 КПК України!

В сукупності, вищевказане та наявні пустирі (знищення господарських будівель на базі колишніх господарств в багатьох селах) навколо с. Марачівка (с. Бачманівка, с. Жуків, с. Вачів, с. Іванівка тощо) не важко здогадатись чого мільйонне майно спілки селян співвласників с. Марачівка хвилює «правоохоронців». Ще зрозуміліше стає, коли подивитися, як здійснюється розподіл землі державного фонду с/радою с. Марачівка. Так, що 25 гектарів великого шмату добірної землі потрапили до рук однієї особи в с. Марачівка. Отож, чи не цьому господарю, спало на думку, що так, як він (надто сумнівно щодо законності) отримав ту землю, то й інші такі. І звичайно не без участі ще деяких осіб від влади, бо чого б так впевнено почували себе прокурор з міліцією!?

Заслугове на повагу мало захищених суддівство у цій справі в Слауті, як першої так і апеляційної інстанції в Хмельницькому судді. Але ж за проїдений шлях до істини загублено здоров'я потерпілого від «правоохоронців» Мороза і багатьох добрих людей села Марачівка, які не продалися і відстоювали добре ім'я підприємця, що колись не помилювся, як відгукнувся на їхнє прохання прийти до них керівником. Прикро, що у тім же суді, почалася ця суддівська справа (суддя Воробченко), адже могла б там й завершитися. Наскільки би менше горя було.

Звичайно, коло зацікавлених осіб, що чинили це все відоме, то ж ми ініціюємо порушення кримінальної **закінчення на стор. 4**

ЧОМУ СУДДЯ ЗБІСИВСЯ БЕЗЗАКОННЯМ Й ШАЛЕНІЄ СВАВІЛЛЯМ

Як ми вже повідомляли в минулому ВМ, суддя Нетішинського міського суду Ходоровський Б.В. 07.07.08р. виніс злочинну постанову про арешт на 15 діб голови Ради ГО ЗБЗС (громадської організації "З'єднання борців "За справедливість" - ред.), голови редакційної Ради загальнодержавної газети «Вісник малозахищених», представника потерпілих Вялих Тетяни і Вялих Андрія від шахрайства.

Зробив він це об 15 годині 45 хвилин, а перед цим, о 9-й годині цього ж дня, він через канцелярію суду отримав заяву від Войтка. Наводимо її зміст.

Відповідно до дій судді Ходоровського Б.В. я перебуваю у позасудовому і судовому спорах (і особисто, і як голова Ради ГО ЗБЗС, і як голова редакційної Ради газети «Вісник мало захищених», яка неодноразово розміщувала критичні матеріали про беззаконня і свавілля судді Ходоровського Б.В.), а тому є чіткі підстави, що в цій справі суддя є захищена сторона відповідно до ст. 20 ЦПК України. За наявності таких обставин суддя Ходоровський Б.В. повинен заявити про самовідвід по справі згідно ст. 23 ЦПК України. Про ці і інші підстави відводу судді я заявляв раніше, але суддя позбавляє мене права на справедливий суд незалежним судом. Суддя взяв позовну заяву про моє спілкування з Б. О.М. без жодного підтвердження, що таке спілкування було і чи таке взагалі можливе, щоб Войтко спілкувався з цією особою. Це (взяті позову без підтвердження - ред.) грубе порушення ЦПК ст. 119 ч. 2 п.6, і суддя не вказав підстав про звільнення від доказування. А це суперечить вимогам ст. 10 і ст. 60 ЦПК України, згідно яких цивільне судочинство здійснюється на засадах змагальності сторін. Кожна сторона зобов'язана довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Вивчивши цивільний позов про відшкодування моральної шкоди для Б. О.М., знайшов, що вказані претензії відносяться до адміністративного проступку щодо норм КУпАП, які потрібно ще довести, щоб вказаних неправомірних дій з боку мене, в порядку адміністративного судочинства. Вказані ж в позові обставини не підтверджено в позові ніякими доказами і тому сам по собі позов, як причина стягнення з мене моральної шкоди, є безпідставним. Згідно ст.1 ЦПК України дії про спростування

і викладення недостовірної інформації не регулюються відповідно до поданого цивільного позову від Б. О.М., адже, Богу дякувати, я цивільні немайнові відносини з цим позивачем не мав. Права на спростування у позивача я не відбирав, отже, норма ст.32 Конституції України застосовується іншими нормами права. Посилання позивача на ст. 277 ЦК (норми якої щодо недостовірності негативної інформації суперечить визнаним Україною Міжнародним нормам) щодо недостовірності інформації та її негативності (позитивності) доречно, якщо позивач доведе у визначеному законом порядку, що він має підстави для її застосування. Адже інформаційні стосунки регулюються конкретним законом, зокрема ст. 47-1 ЗУ «Про інформацію».

На підставі вищевказаного, враховуючи зацікавленість у справі судді Ходоровського Б.В. і недовіру його неадекватним законодавству України діям, вважаю цю справу змовою судді з Б. О.М. (можливо кримінальною особою, бо кримінальна справа про шахрайство, в якому позивач, потерпілим і мною, їхнім представником у кримінальній справі, вважається учасником злочину тобто шахраєм, повернуто прокурором вже втретє на дослідження), прохаю суд внести в порядку ст.ст.224, 225, 227, 230, 231 ЦПК України заочне рішення розгляду цієї справи (з обов'язковим фіксуванням засобами технічного запису, відповідно до вимог ст.6 ЦПК України і ст.129 Конституції України).

Відповідно до ст.ст.225, 226, 227 ЦПК України прошу повідомити мене про прийняття до порядку заочного розгляду справи виславши на мою адресу рекомендованим листом ухвалу і повідомлення про заочне рішення. **07.07.08р.**

(підпис) Анатолій Войтко
Наводимо ще одно підтвердження того, що у свавільного судді є підстави шаленити і збіситися беззаконням щодо Войтка витяг з «Рішення 4 липня 2008 року м. Житомир. Кваліфікаційна комісія суддів загальних судів Житомирського апеляційного округу у складі: Голови комісії: Поліщук М.Г., членів комісії: Ковтуна А.Г., Суржжа А.В., Ковальського В. І., Шундріка В.В., Продан Н.В., Буцяка З.І., Стецюка В.В., Прокопчика В.О., Захарчика С.В., розглянувши супровідного листа начальника управління документального забезпечення та

контролю Верховного Суду України Ковальчук Л.К. та звернення голови редакційної ради газети "Вісник малозахищених" і голови ради ГО "З'єднання бборців "За справедливість" Войтка А.Г. Про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді Нетішинського міського суду Хмельницької області Ходоровського Б.В., - ВСТАНОВИЛА: ... Приймаючи до уваги те, що Войтко А.Г. і начальник Управління документального забезпечення та контролю Верховного Суду України Ковальчук Л.К. згідно вказаної норми Закону не вправі ініціювати питання про притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності, то комісія приходить до висновку про необхідність направити вказане звернення голові ради суддів Хмельницької області для проведення відповідної перевірки. ... (десять підписів усіх вказаних членів комісії - автор)".

Як бачимо, Ходоровський Б.В. мав можливість переконатися, що в цивільному порядку Войтка злякати чи взяти не вийде, бо цивільний процес дає змогу оскарження до апеляційного суду, а там вже до витівок судді Ходоровського Б.В. ставляться обережно. Бо знають, що вони мусять закінчуватися скасуванням рішення, як незаконні, по відношенню до осіб яких захищають борці за справедливість, бо несправедливих справ борці не захищають.

Адміністративний процес дозволяє у виняткових випадках хапати хуліганів, дебоширів негайно і ізолювати від суспільства. Ось, суддя Ходоровський Б.В. і використав цю можливість, яку дає йому посада судді, щоб зробити з Войтка (громадського діяча, журналіста) хулігана, дебошира і, щоб впокорити собі, міліції і іншим «правоохоронцям», яким Войтко очевидно не дає чинити беззаконня і свавілля у стосунках з малозахищеними, а там, мабуть гадали "поговорити" з Войтком так, щоб слухався.

Григорій Цвях

Від редакції. По своїй суті справа ця виникла із публічно правових відносин між суб'єктами права: судом, ДВС, міліцією з однієї сторони та громадською організацією і газетою - з другої, і має публічно-правовий спір у сфері публічної адміністрації органів місцевої державної влади, щодо законності дій Войтка (громадського діяча і журналіста) керівника двох колегіальних виборних

органів (громадської організації території діяльності Хмельницька та Рівненська області, та редакції загальнодержавної газети (який теж є суб'єктом владних повноважень), а тому не повинна розглядатися в порядку передбаченому КУпАП (Кодексом України про адміністративні правопорушення), а повинна розглядатися згідно КАС У (Кодекс України про адміністративне судочинство ст. 17 ч. 1 п. 1), бо саме ним розглядаються: "спори фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його ... дій...". Суддя повинен враховувати суб'єктивний склад учасників спору та характер спірних правовідносин. Все це, лиш ще краще, розписане в КАС У (ст.2 ч.3). Більше того, якщо однією з сторін адміністративного спору є орган влади, то цю справу суд не вправі розглядати інакше як за ст.18 КАС У ч.5 (тобто шляхом позову, а не постанови посадової особи міліції і не за вибором судді а за вибором позивача; це саме підтверджено і в п3) ч.2 ст17: "Компетенція адміністративних судів не поширюється на публічно-правові справи: про накладення адміністративних стягнень", а постановою заступника начальника міліції Кішан М.О. не про адміністративне стягнення, а про направлення в суд). Проте, хоч розмежування законом чітко вимагає розгляду по КАС У, такому судді, як Ходоровський Б.В., треба, в угоду шахрайським структурам і свавільній амбіційній частині державних службовців, арештувати за КУпАП, як хулігана, непокірного їхнім злим намірам і амбіціям громадського діяча і журналіста. Тобто, демократія цим Кодексом віддала частину влади народу, але суддя Ходоровський Б.В. не віддає. Торопитесь посадити на 15 діб. Скорочені строки розгляду справ дозволяються у справах за статтями про вибори, а не у відносинах (крім незаконної злісної непокори) з органом міліції. Але суддя Ходоровський Б.В. діє інакше. Дав повістку на 8 липня, а 7 липня привів приводом у суд, не відмінивши ухвалу про призначення судового розгляду на 8 липня і жодного разу належно не повідомивши про необхідність з'явитися в суд 7 липня. Не розбирався суддя й з тим, чи незаконна, чи злісна непокора, чи законна і необхідна. Але йому, безсовісному судді, цього робити й

не треба, бо він має певність, що його прикрив голова апеляційного суду Леванчук М.О.І, певне теж прикритий, бо не дивиться на закон і на докази та обставини у цій справі.

Такі судді гальмо демократії, не дають прийти в Україну правосуддю. Час вимагає суддів правосудних, а тому ті з них, хто прийшли в суд справді чинити правосуддя, повинні попідкуватися щоб в їхніх рядах і шеренгах таких свавільних беззаконників, як суддя Ходоровський Б.В. не було. А громадськість повинна їм у цьому допомогти.

Наприклад так, як борці за справедливість з однойменної ГО. У наведеному випадку Рішення Кваліфікаційної комісії суддів загальних судів Житомирського апеляційного округу не погоджуються на відміну від автора з Рішенням і оскаржили його, бо воно знову пускає розгляд звернення на той самий круг (до того самого Шершуна В.В., який вже не один раз відбивлів справедливо оскаржених борцями за справедливість свавільних суддів), а мова про можливість ініціювання їхня колективна вдумка, бо прийшло звернення до них не від Ковальчука Л.К., як вони пишуть (який справді не має такої ініціативи, того борці до нього не зверталися), а від голови Верховного Суду України, який має право ініціювати відповідальність (А начальник Управління документального забезпечення та контролю Верховного Суду України Ковальчук Л.К. має такий обов'язок: супровідними листами відправляти за належністю звернення до голови ВСУ, який виконав її надіславши звернення, в якому чітко перераховані конкретні відомості про порушення суддею вимог щодо його статусу, посадових обов'язків та присяги судді, на розгляд Кваліфікаційної комісії). Тому, якщо припустити, що високоповажні члени комісії засумнівалися, що так вирішив саме голова ВСУ, то повинні перепитати в нього підтвердження, а у ГО ЗБЗС і в Редакції газети ВМ запитати, чи погоджуються вони на розгляд їхнього звернення головою ради суддів Хмельницької області Шершуном В.В.

Не один суддя Ходоровський Б.В. думає, що народна мудрість: скільки нитка не тягнеться, то все одно клубок кінчиться, їх не стосується. Слава Богу, є такі організації, які напевне доведуть їм, що: народ скаже, як зав'яже.

ПУБЛІКАЦІЇ ВМ ШОКУЮТЬ, КОЛИ ВИСВІТЛЮЄМО СУДОВІ ПРОЦЕСИ АБО СТОСУНКИ З МІЛІЦІЄЮ

Декого публікації в газеті "Вісник малозахищених" шокують «зухвалістю», так саме шокує «зухвалість» самого Войтка, коли ми висвітлюємо судові процеси або стосунки з міліцією під час захисту інтересів малозахищених. За час радянського виховання для юриста, у будь-якій галузі права, поводитися з вимогою поваги до себе у судді чи міліції, це самовбивство, або зухвалість. Наприклад, розміщення у ВМ № 11(113) публікації "Державний виконавець і міліціонери - наймані вовчулаки" в Інтернет вродило відгуки таких. Юрист-анонім вражений зухвалістю представника: "суддя покарав Войтка за неповагу до суду" арештом на 15 діб "і мав на це підстави" за супротив міліції. Не аноніми, "людина без юридичної освіти" певне би показала, що жодного прикладу "неналежним чином"

поводження Войтка у судді анонім не знайшов у тексті (якби знайшов, то показав), проте закликає до поваги беззаконня свавільного судді. Святе Писання пише: "ненавидьте зло", а Правда, в Ньюму — Бог! Чого ж для аноніма це: "зневажливий тон"? Далі анонім оцінює публікацію, як піар автора. Що тут скажеш, — аноніму себе би пропартити так, як автор Григорій Цвях. Адже пише про суддю: "не розумію до кінця, що він натворив". Взяв би й викрив гріхи суддівські, засудив би грамотно, та видно, що анонім не з того тіста.

Пора зрозуміти, що час вже є відкрито любити правду і писати правду! Для початку завчити, що й суддя зобов'язаний законом поважати всіх учасників процесу, і не лагідною мовою, а веденням судового процесу, у встановленому законом порядку, законно!

Редакція газети публікує звукозапис суду на вебсайті <http://zlbs.at.ua/index/0-1> і судить: кого, за що поважати. А тут дамо лиш витяги з коментарями.

Представник малозахищених Вялих Тетяни та сина Андрія - Войтко у відповідь на запитання судді Ходоровського, замість того щоб дати можливість оголосити клопотання, на чому Войтко вже не раз наполягав: поясніть суду чому ви чинили опір міліції? — "Я такого не знаю, щоб я непокору чинив начальникам міліції, якщо вони діяли законно".

Войтко зачитує своє в Нетішинській міській суд клопотання.

В Нетішинському міському суді розглядається справа про адмін правопорушення передбачена ст.185 код.України Про амін.правопорушення відносно Войтка А.Г.:

Прошу викликати в судові засідання у якості свідків начальника ЗДІМ Нетішинського РВ УМВС України Хмельницької області Калабського С.В., який сфабрикував протокол про адміністративне правопорушення від 8 травня 2008 року у змові із шахраями-сілками та із заступником начальника ДВС Нетішина Гордійчуком С.Н., та із заступником начальника Нетішинського міськвідділу УМВС України в Хмельницькій області Кішаном М.О., який 8 травня 2008р. прийняв незаконну постанову за справою про адміністративне правопорушення, щоб дали свідчення щодо законності чи незаконності протоколу та постанови про адмін правопорушення та мети переслідування громадського діяча та журналіста Войтка А.Г. Прошу долучити до справи.

- Суддя каже: Суд долучає

чає ваше клопотання до матеріалів справи. І далі каже: "Войтко вас звинувачують у тому", що ви перешкождали діям працівників міліції. "Що ви можете пояснити по цьому звинуваченню?"

- Войтко. Я ще не закінчив, ваша честь, у мене ще є клопотання і заяви. Ви кудись дуже спішите. (Тут зауважимо, що суд повинен клопотання, заяви, заперечення розглядати негайно і, якщо відхилив їх, то вмотивовано аргументувати відмову, посилаючись на конкретну норму закону). Хочу заявити суду(далі каже Войтко), що за номером 53С від 4 липня 2008 р. прокурору м. Нетішин Гончаруку В.Г. редакція загальнодержавної газети "Вісник малозахищених" та громадська організація "З'єднання борців "За справедливість" подала заяву в порядку ст. 95 КПК Украї-

закінчення на стор. 4

ЧОМУ ОТРУЄННЯ БІЛЬШЕ 400 ДІТЕЙ В НЕТИШИНІ Україна ЗАМОВЧУЄ

29 липня 2008 року в м. Нетішин Хмельницької області відбувся попередній розгляд кримінальної справи про обвинувачення Смолюшка В.В. у вчиненні злочину. Щоб не відкривати Америку, повернемося до матеріалу минулих публікацій на цю подію, скоротивши їх до зрозумілого.

Ще в червні 2003р. газета „Зелений Світ” №4 писала про те, що вже близько 56% обладнання АЕС відпрацювало свій ресурс. Як наслідок у 2001р. 72% інцидентів (перед аварійних і аварійних випадків) на атомних енергоблоках України були зумовлені відмовою обладнання. В 2004р. запустили другий енергоблок Хмельницької АЕС, як відомо не по готовності, а до дня народження Кучми, з десятимак недовік безпеки. В газеті ВМ № 18 (51) за 1-15 жовтня 2005 року, ми писали у публікації «Правда про неправду», як веде себе радіація з обладнанням. Якщо для труби певні характеристики щодо стійкості до радіації, а трубу, через відсутність такої як треба, тимчасово заміняють простою, то проста металева труба може й місяця не витримати. На другий блок АЕС труби закладалися майже одночасно, як і на першому блоці. Перший блок у 1987 році запустили в експлуатацію і на другому усі основні труби уже стояли. Цими ж трубами зробили його пуск в 2004р. Автоматика, теж можна сказати (писалося далі), виставлена вся до мораторію. І от, через більш як 10 літ, вона „гарантує” нам безпеку. Невже ви гадаєте, що Бог простить таку наглість безвідповідальності перед людством?!

Після цього злочинного пуску, другий блок АЕС в 2005 р. ціле літо ремонтували, пустили на декілька днів, щоб оголосити, що він безпечно працює, і знову зупинили на ремонт. В кінці вересня зупинити стали, а шостого жовтня вже перші хворі з симптомами невідомої хвороби потрапили до лікарні м. Нетішин, сьомого діти в дитячих садочках, котрі зранку на вулиці бавилися (ясельні до одинадцяті, старші до 12-ї, ще старші до 13-ї години), стали як сонні мухи падати, хто на що скаргитися, навіть, що ніжки болять.

Розповідала одна мати: „Моя дитина не їсть молочного. Я зіла мені нічого, а дитина моя захворіла, почала скаргитися, що холодно. Вже знали про біду, завезли в лікарню, прочистили полегшало. Крапельницю не ставили, не відомо чим кололи, збивали температуру. Давали пігулки. Які не знаю.” Інша каже: „Мій син пив кефір і здоровий, але він печінки не їсть, а тоді давали”. Батьки хворих кажуть, що від дітей ацетоном тхнуло. Хворіють й дорослі. Були й працівники ХАЕС з такими ж симптомами хвороби. Фахівці санітарно-епідеміологічної служби (СЕС) і медсанчастини не сказали людям правди. В місті тоді ж почалися інші епідемії, „Жовтухою”, в школі №4 в трьох класах був карантин по цій хворобі. Вірусний гепатит (жовтуха) 2005-го року в 1,5 рази збільшив захворювання у порівнянні з 2004 роком.

Були групи дітей, які вживали кефір, печінку і не захворіли (в ясельні групи печінки, як правило дітям малим не дають, але в Нетішині іноді давали в менших дозах).

Лікарня Нетішинської МСЧ стала хворобу списувати на дизентерію, але які діти швидше захворюють на дизентерію від однакового збудника за однакових умов: діти ясельні до 3-х років, чи старші

до шести?

Звичайно, що до двох років швидше захворюють, але півтисячі дітей в однакових, а не різних обставинах захворіли, а сотні менших ні? Менші менше на прогулянці були, а котрі більше ті й більше хворіють, і скільки хворіти будуть, і чим це закінчиться невідомо. До 5 жовтня був зупинений другий енергоблок і викиди, що супроводжують зупинку, могли спричинити до будь-якої відомої чи невідомої хвороби чи отруєння, але цієї можливої версії, яка за логікою мала б бути першою з перших в регіоні ХАЕС не перевірили. Симптоми при ураженні радіонуклідами настільки схожі на ті, котрі проявляють себе у хворих, що аж кричали і кричать, щоб на них звернули увагу фахівці у цій ситуації, але фахівцям «хтось» вуха, очі, розум й совість вимкнув. Отак, як табло, що показувало місту радіаційну забрудненість, як перед пуском другого блоку згасло, то й не засвічується більше. Всі державні органи і заходи так само, як і на Чорнобильській катастрофі, працювали: усе, аби доказати населенню і Світові, що АЕС не причетна до події. А чи так?

Кого роблять винним

На півночі Хмельницької області Славутиське ТОВ „Агропрогрес” було єдине виробляло цільно-молочну продукцію (ЦМП) і постачало в дошкільні заклади, школи, лікарні та в торговлю для населення м. Нетішин, Славути, Шепетівка і деяких сіл. В середу 05.10.05р. кефір був доставлений в м. Нетішин до МСЧ 80 і на склад обідняння шкільних їдалень (куди входять і дошкільні) 365 пакетів. В цей же день (середа) з цієї ж партії і ця ж продукція була доставлена в 7 магазинів м. Шепетівки: „Венера”-5 пакетів, „Абсолют” - 5, „Браво” - 2, „Ромашка” - 3, „Л+С” - 5, магазин №19 - 5, магазин „Продукти”-5, та в 12 торговельних точках міста Славути - 83 пакети (з них дві школи і одна їдальня заводу). В середу, четвер і в першій половині дня п'ятниці, ніяких тривог про інфекційні захворювання не було.

В п'ятницю 07 жовтня в кінці дня, тобто мінімум після 40 годин, що минули після завантаження цієї продукції, поступили в ТОВ сигнали про захворювання дітей в м. Нетішин. Перша версія отруєння. П'ять жовтня оголосили на весь світ. З практики знаємо, що ознака отруєння людини відчуває максимум через 10 годин, як же через півтори доби?

В м. Шепетівка, спожита (повністю біля 300 осіб) хворими стаціонару Нетішинської лікарні, реалізовано в 12 селах і ніде не виявлено ознак отруєння. Висновок не їли отрути, на них вона не попала і, нарешті, не там шукають.

Комісія, що розслідує ці факти діє упереджено, в кінці п'ятниці (7.10) не бачачи, ні зроблених відповідних аналізів, ні висновків передали ЗМІ, які розповсюдили по всій Україні, що причина захворювання є кефір брехню.

В суботу (8.10) думку члени комісії змінили: причиною захворювання є дизентерійна паличка, яка знайдена в маслі (так заявили працівникам заводу і в деяких ЗМІ). В цю ж суботу всі працівники ТОВ, які пов'язані з виробництвом молочних продуктів, були ретельно обстежені медиками на предмет носіїв дизентерійної палички. Але вже в понеділок були проведені повторно аналізи. Виходить перші нічого не показали. Другі ж виявили в двох працівників ознаки дизен-

терійної палички і на підставі цього було прийняте рішення про відсторонення їх від роботи. 7.10.2005р не менше ніж на три тони молочних продуктів накладено арешт. Арешт накладався в цікавій формі у наказному порядку без будь-якого документу. До речі, ніякого документу на арешт продукції ніхто не видавав.

Виходячи з того, що лікарі і санітарно-епідеміологи чудово знають, що отруєння починається за 7, максимум за 10 годин, все ж оголосили 7-го про спожитий 5-го числа кефір (як причину отруєння) можна прийти до одного висновку, що комісії треба було саме кефір (його виробника) зробити винним. Це підтверджується ще й тим, що коли в комісії зрозуміли, що брехню про отруєння кефіром не приймають, видають тоді ж (7.10) версію дизентерія в кефірі. Знову ж не чекаючи (бактерія дизентерії росте 4-7 днів) висновків посівів. Пізніше, 12.10, не беручи до уваги висновків спеціалістів ветеринарної служби і СЕС Славути оголошують на конференції ніби висновки (не то Хмельницької обласної, не то Нетішинської СЕС) є, але тих висновків не показали. Очевидно, що і не мали, бо коли Войтко запитував у в.о. керівника Нетішинської СЕС: „ваш заклад робив аналізи?” Та відповіла: „Ні”. Очевидно, що дизентерія, навіть якби була в кефірі, то не те, щоб повалити дітей на землю, а й вирости в організмі дитини, з 5-го до 7-го, не встигла б.

Кого вигороджують? Або про найвірогідніше

Хворі найбільше скаргатися на печінку, як на причину отруєння. Ті, хто причетні до її отримання заявляють, що вона була аж зелена і розміром надзвичайно велика. Столова на ХАЕС відмовилась брати. Від печінки не буває дизентерії. Але ніхто не виключив можливість захворювання худобячим сальмонельозом. Не виключено, що печінка просто була заражена якимсь хімікатом. Шлях кефіру від виробника до споживача світліть, більш ніж треба, а шлях печінки до отруєння нею дітей утаємничений. Є очевидним, що хтось наклав табу на дослідження версії отруєння від печінки так само, як від можливого викиду радіонуклідів, чи там ще якої атомної зарази.

На підприємстві, яке виробляє печінку, ні мазків, ні проб, ні з людей крові не брали !!? Аналізи на причетність молочної продукції ТОВ „Агропрогрес” після трагедії робили також фахівці ветеринарної служби, які цим займаються постійно. Перепроверяючи самі себе, навіть на рівні столиці, офіційної заяви до 15.10 вони не робили, але не офіційно уже говорили, що їхні аналізи зовсім протилежні висновкам комісії, що у їхніх лабораторіях дизентерія не виродилась.

Після цього ветеринарної служби, об'явили непридатними до такої діяльності. Чому? Адже ще за радянських часів ця служба доказала свою спроможність контролювати не отруйність товару, бо іншого органу не було. Були тоді неофіційні відомості, що й санітарія Славути не знайшла дизентерії, ні в молочній продукції, ні в приміщенні та обладнанні, ні у людей працівників підприємства.

Неофіційні розмови з лікарями і працівниками нетішинської лікарні свідчать, що картина хвороби у них не викликає сумніву, що це не дизентерія, адже 450 хворих дітей за добу не можливо, так само, як і не можливо, щоб ті 450 не заразили би втричі

більше, бо карантину з ними ніхто не робив. Навпаки, в лікарню ходили рідні й близькі, представники ЗМІ, влади і просто цікаві скільки хотіли. Лікарі викладалися, рятуючи життя важко хворих, але карантину не було. Ні у кого дезінфекцію не робили тощо. Проте усі дитячі садочки закрили чому? Адже практика дизентерії в дитячих закладах така, що закривали лише групи де є хворі. Харчування, організоване для дітей в початкових класах нетішинських чотирьох шкіл, зупинили чому?

Народ каже, що вказівки для СБУ про цей інцидент йдуть під грифом „цілком таємно”. В прокуратурі і природоохоронній і такій інформації не дають. А чому? Адже трагедія вже сталася. Чому б не взяти представників громадськості на всі аналізи, представників підприємства, яким належить продукція? Чому б не перевірити усі версії дійсно і повно в присутності громадськості в т.ч. навіть чи не травили щурів, чи, нарешті, не травили дітей? Адже, хто хворів дизентерією, чи чий діти хворіли точно вам заявлять, що ніхто не падав при цьому з ніг. У даному ж випадку діти падали (і на конференції це підтверджено, і вихователі кажуть, і батьки, і діти). Кефір завезений був 5-го і 7-го ще й до Нетішинської лікарні, і той, що 5-го завезений, випили весь 300 хворих і жоден не захворів. В дитячих садочках 6-го ніхто не захворів. Отже 5-го числа кефір був без дизентерії. Той, що 7-го завезли не міг до 10 годин спричинити хворобу, бо навіть в лабораторії, де спеціально вирощують дизентерію, її за такой термін ніхто не вродить. Діти ж почали падати після 8-ї години ранку 7.10. Не сходиться усе, щоб вірити у дизентерію. Не усі отруєні мали розлад шлунку, у двох близнят (Касянчук): у одного 40 температура, в другого 35 і жоден не мав розладу шлунку.

Діагноз дизентерія виключаємо й тим, що надто швидко вибілюють хворих, не роблять карантин в школах, де є хворі діти, по місцю роботи, в квартирах тощо.

Вірогідними є версії, які могли бути і одночасними, викиди ХАЕС (з 27 вересня другий блок почали зупиняти на ремонт і чи не тому в аналізах сечі знаходили багато ацетону та хворі були дуже сонливіми, деякі падали, блювали). Перші діти потрапили на „швидку” (7.10) в 6-30, 8-30 ранку, а після 10-ї години перестали реєструвати, бо не встигали. Були випадки, що діти взагалі мали ці симптоми без підвищеної температури, але були й з дуже високою. В школі діти сидять на уроках, а в дитячих садках на прогулянках, тому могло бути різне дозування. Дехто з тих, хто лікувався за межами Нетішина в Рівненській області мають діагноз хімічне отруєння.

Друга версія, яка не виключає й першу печінка, яку точно споживали діти. Лікарі спершу говорили пацієнтам, що винна неякісна печінка. Ще 7-го ввечері так говорили. На другий день лікарі говорили по-різному. Перші діагнози ставили навіть ОРЗ, потім взагалі не ставилися, розповідають, що ногами переписували.

Про отруєння кефіром 7.10 взагалі не мали права говорити, бо він вжитий був вперше ще 5.10 ввечері і протягом доби не призвів до хвороби. А це означає, що в ефір завідомо заявляти неправду, яка схоже була запланована. Для чого? Кому це було треба?

На прес-конференції

12.10.05р. в Нетішині було заявлено: це підприємство більше не працюватиме. А може для цього й травили?

Ось що писала газета ВМ №20 (53) за 1-15 листопада 2005р. «15 листопада 2005р. Гладуняку Івану Васильовичу присвоїли звання почесного громадянина Нетішина. Хоч би зважили на те, що ж діти в дитячих закладах сьогодні блюють (і дорослі теж). Що ще не відомо чим закінчиться так зване „дизентерія” для тих, хто хворів, для тих, хто грамоти отримав за обман батьків, хворих і їх близьких. Чи ж не за це керівництво освітан висунуло губернатора на звання ота, щоб допоміг закрити гріх. А хіба не вчора обласні держдержбюджету зупинили хлібозавод у Славути, в угоду кому? То ж про рекет хлібозаводу мер міста Славути майже відкрито каже, що в області правди сьогодні не знайти. В продовж 2003-2004рр. нетішинці кричали на мітингах „Гладуняка геть”. На весь світ телепрограма „Без табу” неспростовно заявила, що через нього сидить нізачою людина. Апеляційний суд виніс рішення, що він незаконно вимагав арештувати майно газети. ...». Що ж, газету більше не арештовують, арештовують голову редакційної ради. Але й це Бог зупинить.

В Нетішині за 2004 рік на туберкульоз захворіло 3 чоловіки, а в 2005 році майже 20 чоловік. В 2006 році в Ізяславському районі (на який лягає тридцять кілометрова зона Хмельницької АЕС) епідемія туберкульозу виросла втричі. В містечку 30000 населення в один день може трапитись 10 і більше інсультів. За якихось півроку на ХАЕС вмирили й 4 працівники. По АЕС треба заводити книги пам'яті. Добре було би, якби за це взялися ще живі, вроджені АЕС, інваліди. Власне, можна вже створювати й фотоальбоми інвалідів АЕС. Адже кожен цех має вже мертвих і ще живих. Гарно проілюструвати таку книгу й передати в музей, Президенту, Верховній раді, Уряду, Раді національної безпеки ... Зробити це на фоні розробок новаторів винайде нових нових видів енергії безпечних для людини й довкілля. Така демонстрація покаже сліпим і жаждим чого вмирає народ так, що не допомагає збільшення народжуваності (але й те спаде, бо люди стають безплідними, як мухи й таргани вже стали) та зрозуміють може люди, чий мільярди перешкоджають розвиватися безпечно й розумно. В Херсонській області вже маємо лікувальний заклад для дітей, вроджених без рук, без ніг. На Житомирщині діти родяться вже й без ротика. На Хмельниччині вже у кожному районі відкриваються реабілітаційні центри для дітей інвалідів. Цей досвід, кажуть, поширюють на всю Україну. Ото «щастя» буде, та хай би воно нащадкам тих припадо, хто його придумав. Але, щоб Бог так дав, то треба людям, на гроші падким, — отямитися.

Володимир Зуб

Від редакції. 29 липня 2008 року Войтка А.Г. (голову Ради громадської організації, голову редакційної ради газети і громадянина, який володіє інформацією важливою щодо справи, не допустили в суд на справу отруєння дітей в м. Нетішин, за вказівкою виконуючої обов'язки голови суду і голуючої у судовому засіданні по цій суспільно важливій справі, судді Кулеша Л. М. Вона пояснила (зі слів керівника охорони) це тим, що зал переповнений.

СУД, ПРОКУРОР – ТЕРОР І МІЛІЦІЯ – РЕПРЕСІЇ: ХВОРОБА, ЩО НЕ ЛІКУЄТЬСЯ МОВЧАННЯМ

закінчення, початок на стор. 1

справи в суді, де підтверджуючими доказами, в присутності свідків доведемо, ким вони є насправді. Фактично це має всі ознаки організованого злочину, змова осіб. І ми впевнені, що нам вистачить сили побачити їхні арешти і осудження в суді. На закінчення хочемо навести рядки пророка української

нації Т.Г. Шевченка, які нагадують нам, що знищення села, це свідоме і відкрите знищення нашої нації, нашої культури, віри і народних звичаїв: «...Біленькі хати повалились, сади бур'яном заросли... село неначе онімло, неначе люди подуріли...» Дай Бог, щоб ці слова дістали душу тим, хто гадає, що суд

Божий забариться.

І слава тим, хто во ім'я Господа іде.

Віктор Боренко

Від редакції. Напрошується логічний висновок, що прокурору Славути Мушинському чесний розрахунок підприємця з селянами-пайовиками, а не з ним, муляє його душу. Напевне, що Мороз М.Є. не підпускав

до цього майна деякі державні органи і ті вчинили розправу, добре розуміючи це.

Вже, як матеріал був набраний, стало відомо, що в п'ятницю першого серпня 2008 року Славуцька міжрайонна прокуратура винесла постанову, щоб голова спілки і голова комісії Позняхівський П.А. провів Загальні збори спілки селян співвласників

села Марацівка і щоб на них визнати Мороза винним. Для цього його викликали в прокуратуру. В постанові про винну не йдеться, але усно, казав Позняхівський П.А., така вказівка для нього була.

Хочемо запитати прокуратуру, а вказувати спілці, коли їй проводити збори — у неї є право? Чи прокуратура цього не знає?

ПУБЛІКАЦІЇ ВМ ШОКУЮТЬ, КОЛИ ВИСВІТЛЮЄМО СУДОВІ ПРОЦЕСИ АБО СТОСУНКИ З МІЛІЦІЄЮ

ни. 27 червня 2008р. такого змісту.

У справі про адміністративне правопорушення передбачене статтею 185 КК України правопорушником ніби є Войтко А.Г. Суддя Нетішинського міського суду Ходоровський Б.В. ухвалив призначити наступне судове засідання на 8 липня 2008р. і видав Войтку А.Г. повістку про виклик до суду на цю дату. Але вже 1 липня 2008р. суддя неправомірно у позасудовому порядку вимагав від Войтка з'явитися 2 липня 2008р. в суд на слухання по цій справі. Войтко, не погоджуючись на позасудове підкорення судді, в суд не з'явився, то суддя 3 липня 2008р. о 7 год 30 хв. прислав на квартиру до Войтка міліціонера МВ УМВС без будь якого офіційного оформлення виклику до суду. А коли

міліціонер не знайшов Войтка вдома, бо той був у відраждженні, міліціонер заявив дружині Войтка, щоб Войтко з'явився в суд і не «нагнітав обстановку». Цього дня суддя прислав міліціонера в громадську організацію «ЗБЗС» та в редакцію газети «ВМ», де Войтко А.Г. працює головою рад. Протокол про адміністративне правопорушення підписаний працівниками міліції у відсутності «правопорушника» і не на місці події. А «поняті» засвідчили «факт відмови правопорушника від підпису», підписуючи протокол у кабінеті заступника начальника ДВС м. Нетішина (Гордійчука), де «порушник» не був, про що вони особисто заявили в суді. Оцінюємо таку поведінку судді Ходоровського В.В. як переслідування Войтка А.Г., у змові з міліцією,

за його активну боротьбу з беззаконням в Нетішинському міському судді, зокрема судді Ходоровського Б.В. та міліції. Просимо відреагувати згідно із законом. Підпис голова редакції ради, голова ради З'єднання А.Г. Войтко. Прошу долучити до справи... (але й це клопотання розглядається в суді не було). Войтко ж продовжує зачитувати клопотання.

В Нетішинський міський суд Войтка клопотання. В Нетішинському міському судді розглядається справа про адмін правопорушення передбачена ст.185 код.України про адміністративне правопорушення відносно Войтка А.Г. Прошу витребувати в Нетішинського відділу УМВСУ в Хмельницькій області відеозапис події виселення Вялих з квартири №6 у будинку на

проспекті Незалежності, 3, яке відбувалося 8 травня 2008 р. та долучити його до справи, як доказ по справі щодо наявності чи відсутності на місці події Калабського С.В., який сфабрикував протокол на Войтка у змові з шахраями-свідками та заступником начальника ДВС м. Нетішина Гордійчуком, а також щодо наявності чи відсутності незаконних дій збоку Войтка А.Г. та працівників міліції. 07,07,2008р. Підпис. А. Войтко. Прошу долучити до матеріалів справи. (Звертаємо увагу, що на відеозаписі є вся правда, що і як відбувалося, хто діяв законно — міліція, чи Войтко, але міліція і суд, заявляючи Войтка правопорушником, вперто не дають її побачити людям і не дали в цей раз, суддя ж повинен допомагати здобувати докази правди і з власної

ініціативи повинен добувати її, щоб встановити істину, та видно, що у судді інше завдання). Войтко продовжує.

Тепер щодо пояснення. В зв'язку з тим, що сьогодні мені була вручена повістка, вірніше не повістка, а постановою про примусовий привід, в зв'язку з тим, що термін по Кодексу адміністративного судочинства України 7 днів і по кодексу України «Про адміністративне правопорушення» передбачає добу (так пояснив суддя) для підготовки до розгляду справи, тому я вважаю, що судове слухання має мені таке забезпечити. Тому, я хочу з цього приводу ухвалу.

- Суддя. — Будете давати пояснення, чи ні?

- Войтко. — Я дав клопотання. Ви не хочете реагувати на моє клопотання? ...

юридична консультація

З КОГО СТЯГУВАТИ МОРАЛЬНУ ШКОДУ?

Внаслідок ДТП сильно пошкоджено автомобіль. Водієм виявився працівник підприємства. Бажаю заявити позов про відшкодування матеріальної та моральної шкоди. Хто буде відповідати за моральну шкоду працівник чи його роботодавець?

Відповідно до ч. 1 ст. 1167 Цивільного кодексу України (далі ЦК) моральна шкода, завдана фізичній або юридичній особі неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю, відшкодовується особою, яка її завдала, за наявності її вини.

Відповідно до ч. 1 ст. 1172 Цивільного кодексу України обов'язок з відшкодування, заповодияном працівником під час виконання ним трудових обов'язків, покладається на юридичну або фізичну особу, працівником якої він є.

Таким чином, будь-яка шкода, в тому числі і моральна, заповодияна в результаті ДТП працівником при виконанні трудових обов'язків, має стягуватися не з водія (найманого робітника), що є винуватцем ДТП, а з власника джерела підвищеної небезпеки, тобто роботодавця.

**Ірина ДИБА,
ЮВУ №24 2008**

ПІДЛА БЕЗДІЯЛЬНІСТЬ СУДУ Й ПРОКУРАТУРИ ТРИМАЮТЬ ТРУДЯЩИЙ ЛЮД НА КОЛІНАХ І В ЗЛИДНЯХ

Редакції газети «Вісник малозахищених»

Надсилаю на Вашу адресу копії судових рішень від 05 та 27 березня 2008р., винесених суддею Переяслав-Хмельницького міського суду Київської області Потоцьким Віктором Васильовичем про визнання права власності на майно на підставі неіснуючих фактів. Внаслідок винесення суддею цих рішень майно, яке було за рішенням Загальних зборів співвласників майна колишнього КСП «Агрофірма «Маяк» допайоване 15.12.2007р. серед 792 осіб співвласників майна колишнього КСП «Агрофірма «Маяк» (с. Стовп'яги, Переяслав-Хмельницький район, Київська область), було неправомірно без згоди 790 осіб трансформовано на користь двох осіб (подружжя Куценків - доньки та зятя Віденка Г.І., керівника ПП «Агрофірма «Маяк», яке без жодної правової підстави безоплатно протягом семи років використовує майно КСП «Агрофірма «Маяк». Посадові особи ПП «Агрофірма «Маяк» ніколи не відповідали за розтрата та покражі цього майна).

На неодноразові прохання подати клопотання про поновлення строків на апеляційне оскарження та саме апеляційне подання на ці рішення, міжрайонний Переяслав-Хмельницький прокурор Кузовкін О.В. ніяк не реагує. Посадові особи Стовп'язкої сільської ради Переяслав-Хмельницького району Київської області (голова Девко Тимофій Петрович) до сих пір не видали на це допайоване майно майнових сертифікатів. Чи діють вони у зговорі із подружжям Куценків та Біленком Г.І., чи мають свій інтерес, невідомо, але можливо, що у сільській раді зайняті роздачею у приватну власність земельних ділянок з лісом по 3 га «в одні руки».

Більш того, прокурор не вступає у справу за адміністративним позовом інваліда ІІ групи Перчука Григорія Ігоровича до Стовп'язкої сільської ради про спонукання її видати майнові сертифікати на допайоване 15.12.2007р. майно, при цьому прикривається письмовою відмовою судді Кабанячого В.А. у допуску прокурора у справу. Зрозуміло, що ця

відмова є нікчемною і Кузовкін В.О. про це добре знає, однак нічого не робить, навіть, не направляє своїх помічників, щоб ті просто посиділи у судовій залі. Очевидно, йому це вигідно, а може просто не хоче перетруджуватись, бо йому це не вигідно.

Прошу Вас допомогти відновити законність у даній ситуації з тим, щоб Переяслав-Хмельницьким міжрайонним прокурором було подано апеляційне подання на вищезазначені рішення від 05 та 27 березня 2008р. та щоб за цим фактом було порушено кримінальну справу.

З наведеного вище вбачається, що поки виконавча та законодавча гілки влади «уточняють між собою відносини» про те, хто з них матиме більше повноважень, деякі представники суддівської гілки влади на місцях непогано прилаштувалися та приймають подібні рішення і будуть їх приймати аж поки їм не виповниться 65 років, тому, прошу підняти питання виборності суддів або хоча б виходу їх на пенсію після досягнення: чоловіки - 60 р., а жінки - 55 р.

З повагою — голова

Переяслав-Хмельницького районного осередку Всеукраїнської спілки власників земельних та майнових паїв с. Хоцьки, Київська область Пискун Микола Олексійович

Від редакції. Шановний Микола Олексійович!

Проблеми колективу, який Ви очолюєте не залишаться поза нашою увагою і зробимо все можливе, щоб залучити до її вирішення якомога більше владу-маючих, кому належить їх вирішити.

Найперше надсилаємо примірник ВМ із цією публікацією прокурору Київської області, з вимогою дати Вам відповідь через нашу газету.

Що ж до пропозицій виборних суддів тощо, то дивіться наші пропозиції змін до Конституції України та інших законів України, які гарантують дієвість законів (ВМ № 3, № 9 за цей рік на сайті ВМ в Інтернет: <http://zbzs.at.ua/index/0-1>)

І ПІДТРИМУЙТЕ ЇХ, ЗМУШУЮЧИ ЦИМ ВЛАДУ ОЛІГАРХІВ ПРИЙМАТИ ЛЮДСЬКІ ЗАКони.

Робота

(заробітна плата стартова, в м. Нетішин)

Архітектор - від 1500 грн. + соц. пакет
Дизайнер-конструктор - від 1500 грн. + соц. пакет
Пилорамщики - від 1500 грн. + соц. пакет
Мебельники - від 1500 грн. + соц. пакет
Охоронці - від 650 грн. + соц. пакет
Зав. складом - від 1000 грн. + соц. пакет
Сушильники деревини - від 1500 грн. + соц. пакет

Електрик-інженер з допуском - від 1500 грн. + с/п
Технологи по мебелі і обробці деревини - від 1500 грн. + соц. пакет

Перевага надається працівникам з досвідом роботи або з відмінними навиками і знаннями. Поза конкурсом ідуть інваліди: І, ІІ, ІІІ групи, які бажають працювати і сумлінні.

Працевлаштування офіційне.
Тел. (8-067) 419-88-80

Передплатний індекс (08697), Каталог по Україні, виходить газета двічі на місяць

Ціна — на місяць (два номери) — 1 грн. 40 коп.; на 3 місяці — 4 грн. 20 коп.

«Вісник малозахищених»

Інформаційна громадсько-політична газета.

Засновник - ГО «З'єднання борців «За справедливість».

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 9485

від 11.01.2005 р.

Голова редакційної ради

Анатолій ВОЙТКО

Редакційна рада не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки, відбору надісланих матеріалів. У разі необхідності редакційна рада буде погоджувати відредагований текст матеріалу з його автором.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.

У разі передруку посилання на «Вісник малозахищених» обов'язкове

Розповсюдження газети частково безкоштовне
Програмні цілі: захист інтересів скриджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій

Виявляйте зло, боріться з ним, допомагайте - ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Ααββαη βαααεο³:
вул. Незалежності, 10, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100
тел. (03848) 3-22-14, факс: (03848) 3-45-23,
e-mail: bzs@netish.com.ua; zbzs1@rambler.ru

веб-сайт, <http://zbzs.at.ua>
р/р 26004301071 ВАТ держ. ошад.
Банк, м.Славута МФО 375155,
Код ЄДРПОУ 22764531

Газета друкується у Шепетівській міжрайонній друкарні
Св. ХЦ №008 від 9.10.2000 р.
Тираж: 5000 Зам. №